

“Iedereen zal getroffen worden door deze regeringsmaatregelen”

Nieuws dinsdag 18 februari 2025

De Arizona-regering is eindelijk geland. Tevreden met het uiteindelijke resultaat?

Chris Reniers: “Ik ben niet blij met het regeerakkoord. Vooruit is erin geslaagd enkele zaken af te vlakken, te verdedigen en te verzachten, maar globaal blijft het zeer rechts georiënteerd, zowel op sociaal-economisch als maatschappelijk vlak. Daarom blijft het voor mij het akkoord van De Wever-Bouchez.”

Hoe schat je het regeerakkoord globaal in?

Chris Reniers: “Het doet sterk denken aan het rechts beleid in de jaren 1980 in Groot-Brittannië. We weten allemaal hoe dat is afgelopen. Ook nu zien we plannen om verworven rechten af te bouwen. Er wordt meer flexibiliteit gevraagd en het evenwicht tussen werk en privé staat onder druk. De openbare diensten worden zeer zwaar getroffen. In plaats van te investeren om de dienstverlening te behouden, worden er zware besparingen opgelegd. De overheidsbedrijven leven voortdurend onder het gevaar geprivatiseerd te worden om de oorlogskas van Theo Francken te spijzen. Wij hebben het daar uiteraard bijzonder moeilijk mee en we zullen de komende jaren hiertegen blijven strijden. Het is duidelijk een akkoord waarbij de werknemers en de sociaal zwakkeren zullen bloeden. Opmerkelijk was in dat kader ook het gebakkelei over de toepassing van de meerwaardebelasting. Rechts wil er van af, of wil er een verzwakte versie van.”

Uit de eerst opiniepeilingen bleek dat een meerderheid van Vlamingen en Walen vertrouwen heeft in deze regering.

Chris Reniers: “Daar wil ik toch enkele kanttekeningen bij plaatsen. Hoe werden de peilingen afgenomen en bij wie? Bovendien gaf de peiling ook aan dat de respondenten vooral vertrouwen hebben in maatregelen waardoor ze zelf of hun naasten niet geraakt worden. Tja, dat is wel optimistisch. Iedereen zal op een of andere manier getroffen worden door deze regeringsmaatregelen: werknemers in de privé, ambtenaren, gepensioneerden, mensen aan de vooravond van hun pensioen, werkzoekenden, zieken... Van iedereen zal meer flexibiliteit gevraagd worden. Iedereen zal langer moeten werken voor minder pensioen. Iedereen zal minder openbare dienstverlening krijgen door besparingen in onderwijs, gezondheidszorg, openbaar vervoer, openbare veiligheid, inspectiediensten enz. Iedereen zal een daling in koopkracht voelen in de portemonnee. De regering De Wever-Bouchez haalt zo de solidariteit in onze samenleving onderuit.”

Uiteindelijk is dit wel de regering waarvoor de kiezer gekozen heeft.

Chris Reniers: “De verkiezingsresultaten zijn wat ze zijn en die moeten uiteraard gerespecteerd worden. Maar toch maak ik me sterk dat indien de kiezer in het kieshokje had geweten wat de rechtse partijen precies van plan waren, er anders zou zijn gestemd. De huidige maatregelen werden nooit openlijk en concreet aangekondigd. Ze bleven verscholen in het verkiezingsdiscours van partijen als N-VA en MR.”

De rechtse partijen verklaren dat iedereen zijn steentje zal moeten bijdragen om de begrotingsuitdaging aan te gaan. Is dat ook het geval?

Chris Reniers: “Het is een verdeel-en-heerspolitiek waarbij de bevolking aangespoord wordt om in het bord van de anderen te kijken. Personeel van openbare diensten wordt geïsoleerd, gepensioneerd en toekomstig gepensioneerd delen in de klappen. Ook de werknemers worden niet gespaard. Nu valt nog af te wachten wat de impact van de meerwaardetaks zal zijn. Bedoeling moet toch zijn dat de meest vermogenden fors zullen bijdragen en niet de middenklasse? Bouchez is alvast op zoek naar achterpoortjes...”

Onze sociale zekerheid is bijzonder kostbaar. Moeten we dan niet voorzichtig omgaan met de manier waarop we die middelen aanwenden?

Chris Reniers: “Natuurlijk, maar op voorhand werklozen of zieken stigmatiseren, doet onze visie van een warme en inclusieve samenleving geweld aan. Als we zo verder gaan, komen we uit bij een Amerikaans model zonder sociaal vangnet, waarbij wie zijn werk verliest of ziek wordt zijn eigen plan moet trekken. Dat mensen drie jobs moeten hebben om financieel rond te komen, mag niet het nieuwe normaal worden. Dat is toch niet wat we voor België willen? We wensen geen maatschappij die verdeeld is een kleine groep mensen die zich alles kan veroorloven en een grote groep die moet krabben om te overleven. Toegang tot openbare diensten als onderwijs, zorg of mobiliteit moet er voor iedereen zijn en moet betaalbaar zijn.

Op 13 februari kwamen daarom tienduizenden manifestanten op straat om duidelijk te maken dat er moet geïnvesteerd worden in openbare diensten in plaats van ze te vernietigen en om te beklemtonen dat koopkracht, het behoud van de index en van goede pensioenrechten van primordiaal belang zijn in een solidaire maatschappij.”